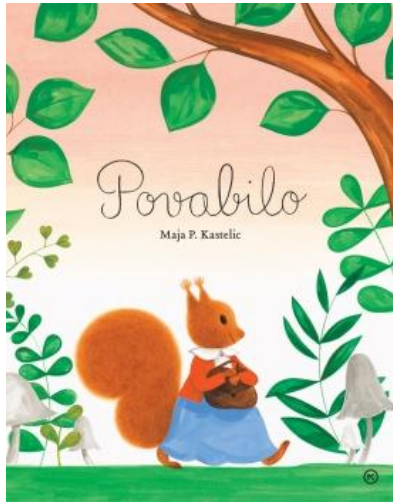

Kastelic, Maja: **Povabilo**.

Ljubljana: Mladinska knjiga, 2025, 41 str.

| C – b stopnja in 1. triletje

| Vabila | Prijateljstvo | pisma | praznovanje | rojstni dan | živali v domišljiji

Ilustratorica Maja Kastelic je sama napisala tudi besedilo; prejela je Levstikovo nagrado za izvirno ilustracijo za otroke in mladino 2025. Slikanica z izčiščenim besedilom in bogato, toda pregledno in pristrčno ilustracijo nudi estetski užitek in žlahtno sporočilo, kako pomembni so prijazni medosebni odnosi, prijateljstvo in sožitje z naravo.

Kresniček, pikapolonica, gosnica, krtek, muren, ježek drug za drugim dobivajo povabilo, vsak vzame kakšno malenkost iz svoje hišice in se odpravi. Morda se odraslemu bralcu lahko zazdi, da linearna pripoved, v kateri različni živalski junaki hitijo na praznovanje rojstnega dne, ni nič novega. Meni pa je vznemirljivo, saj se bralcu vse do konca ne razkrije, kam so namenjeni, kdo jih je povabil in zakaj. Prav ta skrivnost je pravo povabilo v branje! Ko pa končno izvemo, zakaj so se prijatelji zbrali, je prva bralčeva radovednost potešena, obenem pa je spodbujen z ilustracijo vabila, ki je takšno, kot da je tudi on povabljen na praznovanje ... 😊

Pa dajmo lepo po vrsti:

- Otrokom najprej preberem samo besedilo,
- potem jim ga berem tako, da vidijo ilustracijo (predvidevam, da jih bo vznemirila ilustracija vabila na koncu slikanice),

ob ilustracijah obnovimo dogajanje: Kdo vse nastopa v pravljici? Kdo vabi na praznovanje? (Kdaj šele to izvemo?) Kdo raznaša pisma/vabila? Naštevamo živali, njihove poklice oz. kaj radi počnejo in to povežemo z izbranim darilom. (Darujemo tisto, kar imamo sami radi. Živali darujejo darila, ki so jih same pridelale ali izdelale.)

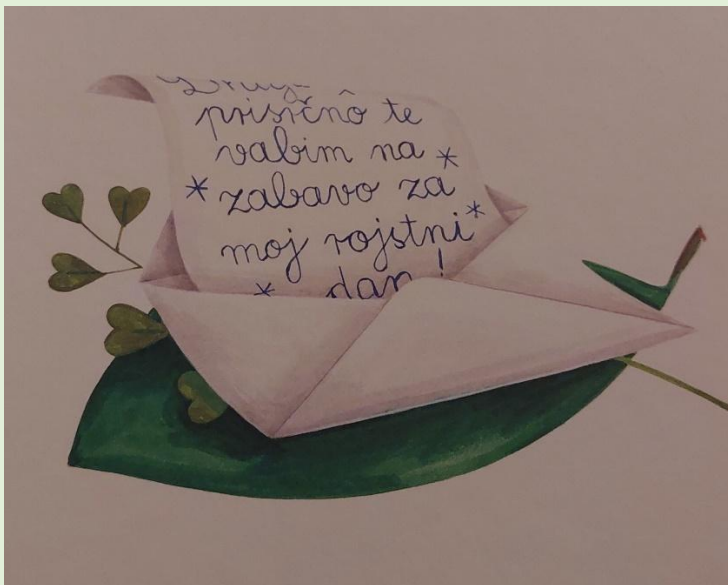
- pozorno pregledamo ilustracijo na naslovnici: Kaj ni to veverica Verica?!
- (Ali to opazimo šele, ko poznamo vsebino?)
- Pogovarjamo se: Kakšna sreča, če te kdo povabi na praznovanje. Kakšna sreča, če imaš prijatelje! Torej: če vabim na skupno praznovanje, povabim vse prijatelje. In tudi to: če sem povabljen, se odzovem. Se je že komu zgodilo, da ni bil povabljen na praznovanje, čeprav so vsi drugi bili? Kaj je občutil? Se je komu zgodilo, da se prijatelj ni odzval na njegovo vabilo? Kaj je občutil?
- Pogovorimo se, kako lahko poskrbimo, da se nihče v razredu ne počuti izpuščenega.
- Opazimo tudi japonski pregovor na začetku (moto). Pogovorimo se, kaj pomeni. Pojasnimo, kaj je moto.

*Če imaš ob sebi prijatelja,
ni nobena pot predolga.
(Japonski pregovor)*

Nadaljnje spodbude:

- Pravljico obnovimo tudi s preprosto improvizirano igro. (Ob tem ne pozabimo na TOK TOK TOK v besedilu!)
- Ilustracija je tako bogata, polna podrobnosti, da se ponovno vrnemo k njej: Pozorno opazujemo in pripovedujemo, kaj vse imajo živali v svojih hišicah, kako so oblečene idr. Pomislimo, zakaj je ilustratorica izbrala določeno stvar (in ne nekaj drugega). Ilustracija podpira in dopolnjuje besedilo, v mnogih podrobnostih ga tudi presega. Spodbujamo domišljijo in govor otrok.

- Ilustracijo pisma vsak otrok dopolni s svojim imenom, v slikanici samo ustno. Če pa že znajo pisati, potem na list papirja napišejo vabilo in morda dopišejo svoje ime, še bolje pa, če otroci »povabijo« drug drugega ... (S tem malo potrdimo ugotovitev, naj bi v razredu/skupini ne bil nobeden izločen.)

Nadaljnje spodbude za branje:

- V družinskem krogu otroku prebiramo pravljico, dokler si to želi. V razredu jo puščamo v bralnem kotičku toliko časa, kot si to učenke in učenci želijo.
- V knjižnici si izposodimo še druge slikanice, ki jih je ilustrirala Maja Kastelic.

mag. Tilka Jamnik